

TÁBOROVÝ ŠUM

SEDMÉ (s nultým už osmé) VYDÁNÍ

sobota 2. 12. 2006

ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO VYDAVATELE aneb POSILY LETOŠNÍHO ŠUMU

To ale bylo překvapení! Před rokem, přibližně v polovině prosince, musela jedna pražská pošta najmout pomocnou sílu. Do redakce Šumu totiž začalo chodit nebývale velké množství dopisů. Úplné haldy!

Důvod? Znamé osobnosti žádaly, zda by mohly napřesrok

přispět do dalšího čísla prestižního periodika.

Redakční rada, jež zasedla, se usnesla takto: Proč ne, jen ať se pokusí. Když nabídnuté příspěvky obstojí, dostanou se na stránky Šumu.

Před Tebou, milý čtenáři, teď leží sedmé (s nultým již osmé)

vydání Táborového Šumu, avšak první, do něhož přispěly veřejně známé osobnosti kulturního života. Pěkné čtení.

Pozn.: Do některých příspěvků ovšem musela redakce Šumu zasáhnout, Čapkovi se dokonce tak nedařilo, že jsme jeho příspěvek vůbec nezařadili.

LOUKAŘI POTĚŠILI ČTYŘI SLAVNÉ PÁNY

SPISOVATELSKÉ NEBE – Čtou nás na univerzitách, jsme povinnou četbou, ale pravou radost jsme si užili až letos. To když naše postavy ožily na dětském táboře Loukařů. Naši hrdinové nám to pak všechno pěkně vyprávěli.

ALEXANDER DUMAS, DANIEL DEFOE, JAN DRDA, MARK TWAIN

D'Artagnan má dodnes mokro mezi prsty u nohou od vod kanálu La Manche, který musel přebrodit, aby získal pro královnu náhrdelník. Constance se ještě teď lehoulinec zapýří, když si vzpomene na svůdný merlaison, který tančila na královském plese. A Porthos, Athos a Aramis chvílemi uhýbají očima, to když se mluví o tom, že nestačili na své soupeře v umění šermířském, šiškovém nebo rýmovacím.

Robinson kudy chodí, tudy pořád chválí Loukaře, že mu na ostrově zbudovali chýši, vyrobili pohodlné lehátko, uvařili chutnou krmí a vrátili dýku. No a hlavně, že mu našli toho pravého a jediného Pátka, i když se objevilo hned šest dalších, kteří se za něj vydávali.

Mikeš, ať hledá sebevíc, nemá na těle žádné rány – to proto, že je zahojilo zlaté kapradí, vybojované na Klepetnicích z lůna jejich děsivé jámy. Mladka se stále víc těší z toho,

že s ním, a ne s pyšnou Hrdopyškou spojil Mikeš svůj život.

Tom Sawyer s Huckem Finnem marně nepsali smlouvu o mlčení. Zlotřilý padouch Joe Indián doteď skřípe kdesi v jeskyni svýma mrtvýma zubama, protože právě tenhle cár papíru ho usvědčil z vraždy doktora Robinsona.

Naše postavy nám také s hrůzou v očích rozprávěly o Skeletovi, muži bez masa a krve, a jeho řádění. Chudák Písmenko by mohl vyprávět.

Ještě že nakonec všechno dobře dopadlo.

Šum: Uf!

Slovníček 2006

Knihomolici – Lesní národ, který miluje knihy. Umí vyvolat hrdiny svých oblíbených knih. Loukaři znají Písmenka, Tečku, Čárku, Otazníka a Vykřičníka.

Klepetenici – Uctívají Trůnici, do níž vkládají čtyři předměty, které ukradli Knihomolíkům. K rituálům se scházejí u Kostěné věže, jejich vůdce se jmenuje Skeletus.

...další kadovské události, jak je zaznamenaly velké osobnosti...

JAK SE STRÝC JÁRA MYL VE STUDENÉ VODĚ

KADOV – Nebe bylo modré, sluníčko pánilo a my jsme se zrovna vrátili z nějakého výletu a z toho vedra a z té chůze se Járovi zapařila zadnice, a tak přemýšlel, co s tím bude dělat.

BOHUMIL HRABAL

Starší kamarádi, co už mají s podobnými záležitostmi více zkušeností, mu radili, aby se šel dle

spisků páně Batisty umýt studenou vodou, protože ta mu pomůže, ale Jára říkal ne, to je dobrý, ovšem nakonec šel, protože pálení bylo veliké, a tak vlezl do vany, samosebou do té vpravo, protože ta vlevo byla plná nepotřebných molitanů, a šťastně oddychoval, jak ho studniční voda chladí, skoro nevnímал svět, takže neslyšel, že se zvedl takový divný, hrozný zvuk, hučelo cosi zrovna tak, jako když se

blížila bouřka, slunce odešlo a všem bylo trochu víc zima, ale Jára přece jenom zaslechl, jak Bahno volá, aby si děti strčily spacáky a vůbec věci do stanů, protože bude pršet, a najednou se z té druhé vany plné molitanů vynořily hlavičky dvou malinkatých holčiček a udiveně se optaly ‚vono bude pršet, jo?‘ a odcupitaly pryč, přítomnosti naháče Járy nedbající.

Šum: No Járo!

JÉŇA DOVÁDĚL, KLUCI MEČELI

KADOV – Tak se nám ti naši malí kluci dostali na loukařský tábor. My se si dali tu práci je napsat a nakreslit – a stálo to za to. Bobšovi a Mikšovi se v Kadově moc líbilo a oni se zase líbili dětem.

JOSEF V. PLEVA. JOSEF LADA

Naši kluci přijeli ve speciálním pojízdném kozím chlívku, který řídil Jackobs. Ve svahu před záchody na ně čekala ohrádka s obrázkem, trávou, čerstvou břízkou se šťavnatými lístky (to oni rádi, mlsouni!) a kameny na skotačení. Kamarádi pro ně přichystali také

lano a kolík, to aby se Bobeš a Mikeš mohli pást a zamotávat.

Kluci si hodně oblíbili všechna vyvýšená místa. Proto dováděli na Čertových náramcích či skákali po hromadách pokáceného dřeva. Stačilo jim opravdu trochu, třeba si jenom zvenčí lehnout na kraj podlahy Alhambry a tam, ve výšce třiceti centimetrů, odpočívat.

Právě tohle dělalo největší radost Jéňovi, který naše rohaté kamarády, zevnitř a zbaběle zpoza plachty, navíc pěkně s rozběhem, shazoval na zem. Jak ti kluci překvapeně mečeli!

Šum: Ti kozlíci mají víc rozumu než Jéňa!

HVĚZDY POD KADOVSKÝMI HVĚZDAMI

UMÝVÁRKA V KADOVĚ – Jarek Nohavica se krátce podíval na kadovské nebe, zda neuvidí tu svou kometu. Obloha svítila miliony bílých teček. „Pojď

už,“ zatahal jej někdo náhle za rukáv a vtáhl ho do Alhambry. Byl to pochopitelně Freddie Mercury.

FANYNKY

Kdo tomu nevěří, tak nebyl v úterý 1. srpna v Kadově, což je samosebou dost možné. Jenže tyhle dvě hvězdy skutečně loukařský tábor navštívily. Britský zpěvák se zdržel pouhý den (partnerka mu zadržela delší pobyt), ostravský bard pobyl něco přes týden.

Společnost jim dělali umělci, jejichž sláva sice nedosáhla takových výšin, ale své fanoušky jistě také mají. Pobavit přijel také americký entertainmentista Weird Al Yankovich a východoněmecký herecký idol sedmdesátých let Uwe Klaat. Tábořem se též mihnul jeho nevyzpytatelný bratranec Helmut Schwein, ale ten nás, fanyanky, moc nezajimal, protože prý někomu natloukl.

Kdy a jak Jarek odešel? Na to se názory různí. Jedni říkají, že zmizel jako laň u lesa v remízku, zdroj Šumu, který si nepřál být jmenován, ho však naposledy spatřil, jak míří do umývárek. Pravdu se už asi nikdy nedovíme.

Šum: Díky za návštěvu, chapci!

PEC NÁM SPADLA, PEC NÁM SPADLA

KADOV – Ti kamarádi se asi museli dívat na můj Receptář. Jinak by kdy jenom těžko dostali tak prima nápad, aby postavili pec. A jak fortelně jim to šlo!

PŘEMEK PODLAHA

Kamarád Olda si jednou takhle v práci půjčil větší auto a dal do něj cement, šamot, rošty, hřebíky, zednickou žlici, dvířka na kamna, komíny, kladívko a spoustu dalších věcí a jel na brigádu.

Tam ráno vstal asi v půl páté a nastartoval motorovou pilu, čímž způsobil budiček. Jak se ukázalo, bylo to moc dobře, protože se toho hodně stihlo.

Pec rostle rychle pod rukama, kameny od kadovského dobrodince pana Nováčka se náramně hodily a dvě mramorové desky z nedalekého lomu stejně tak.

No prostě pec byla na světě. Krásná a navíc funkční. Během tábora se v ní pekly koláče, buchty, maso, zapékaly těstoviny, brambory. Kdyby se ta jídla přihlásila na některou z kuchařských soutěží receptáře, určitě by si odnesla nějakou pěknou cenu. Jako minulý týden paní Pěnkavová, co vyhrála krásnou sadu nožů.

No jo, jenže pak do tábora, jak jsem viděl, přijeli nějakí tupci a pec rozbili. Napadá mě, jestli to nebyl sousedovic Toníček.

Šum: To se dělá, ničit krásné věci?

ASI DO VĚŽÍ, ASI DO VĚŽÍ

KADOV – Na onen úvodní impuls, bez něhož člověk nevytvoří nic velkého, vzpomíná stavbyvedoucí Jackobs. „Vzniklo to vlastně proto, že jsem si zapomněl ve stanu marmeládu a všude mi našli mravenci,“ vypráví.

LOUKAŘI

Nedává to smysl? Ale kdež! „Jak tam byly ty malé potvory, tak jsem si musel jít lehnout ven. Byl jsem unavený, takže jsem usnul jako špalek. Ale to ráno – mravenci si mě stejně našli a já se probudil oteklý jak bolavý koleno,“ pokračuje.

Já jim dám, já na ně vyzraju, říkal si. Přemýšlel, hloubal a na tu námahu si sednul. Na to čerstvě navezené dřevo. Kouká na něj a vykřikne. „Už to mám! vykřikl jsem, myslím, tehdy,“ vybavuje si dnes Jackobs.

Běží za hlavasem Jěnou a přerývaně mu vypráví o svém nápadu. „Postavíme věž, aby na nás nemohli mravenci. Utečeme před nimi do věže,“ celý se tetelí.

Jěna, snad i proto že Jackobsův výklad není právě srozumitelný, že se teprve klube ráno a navíc se chystá sportovní olympiáda, nejprve celou věc nechápe a jak slyší o věži, odpovídá jezdec na d3, šach! „Byl jsem trochu zmatený,“ přiznává s odstupem. „Pak jsme se tomu smáli,“ přidává Jackobs.

Celou věc si ale vysvětlili. Z krásného nového dřeva se postaví věž! Na hlídání tábora, ale hlavně – proti mravencům, ti totiž trpí na závratě.

Šum: Už žádná nateklá rána!

Šum všem svým čtenářům s radostí oznamuje, že letos...

- ☞ 6. března se naši zasloužilí zdravotníci Ilče narodil synek Mikuláš, kluk jako buk: měřil 52 cm a vážil 3,4 kg
- ☞ 8. března oslavil významné životní jubileum inženýr Jan Štursa, zvaný Jěna, a redaktoři Šumu byli u toho!
- ☞ 22. května poprvé vykoukla na svět Kačenka Letadlová-Mitická, vážila 4,06 kg a měřila asi tak 52 cm – ale to se neví přesně, protože měla nožičky u uší a nechtěla je při měření natáhnout
- ☞ 24. června si Libuška Čiháková vzala svého kamaráda Honzu Černého, který měl zrovna svátek
- ☞ 7. července bylo Karlosovi na chlup přesně 35 let
- ☞ 22. září byli nakonec DOBROVOLNĚ a PRÁVOPLATNĚ oddáni Tootsie a Poopie, nyní již Nováčkovi
- ☞ letos oslavili sladkých dvacet: Pepa 31. 1., Madla 6. 6., Monča 26. 6. a Pašašku to čeká 16. 12.
- ☞ 25. jar potom zaznamenaly Opča (27. 1.) a Skočka (12. 6.)

... a všem srdečně blahopřeje!

SOULAD HLASŮ I DUŠÍ aneb KADOVSKÝ KONCERT

LONDON/KADOV – Viděl jsem jenom videozáznam a i přes sklo své plazmové televize (dvanáct metrů čtverečných) jsem pochopil výjimečnost těch chvil. Ta Porta měla fakt sílu.

ROBBIE WILLIAMS

Já nejsem žádný psavec, tak to rozdělím do takových tří podskupin. Tak mi to snad půjde o trochu líp.

Moderátoři

Opravdu výborní. Struční, střízliví v gestech, pohybech i oblečení. Pavel se Sabinou se vhodně doplňovali, prokázali inteligenci i přehled, dokázali soutěžící psychicky podržet, po vystoupení jim položit zajímavé, nikoli ovšem přespříliš dotěrné otázky. Pobavili, neurazili. Bravo.

Porota

Vydařená volba. Profesor Broukal prodal své dlouholeté zkušenosti. Při hodnocení se zaměřil především na vlastní zpěv, neutekl mu jediný falešný tón. Kritizoval, leč nezesměšňoval. Mistr Baldini, někdejší italský operní pěvec, nyní děkan operní školy v Miláně, se nenechal unést svým jižanským temperamentem. Jeho názory nenu-dily, posunuly dál soutěžící i

diváky. A konečně jediná zástupkyně něžného pohlaví v porotě. Jméno jsem, omlouvám se, zapomněl, leč to důležité leží jinde: vnesla nový prvek, zaměřila se rovněž na mimo-pěvecké prvky. Vždyť gesta či šaty k současnému zpěvu také patří.

Soutěžící

Ta pestrost. Písňe lidové, populární, rockové i táborové;

nástroje, strunné, bicí či elektrikařské, hlasy mocné nebo slabounké, sólisté či skupiny. Nemožné někoho vyzdvihnout a jiného nezminít.

Závěr? Celá Porta 2006 se mezi slavné hudební události, jako je Woodstock, Rolling Stones nebo bratři Nedvědové na Strahově či Queen ve Wembley.

Šum: Robbie umí!

ŘEKLI O ŠUMU aneb PRAVDA O HARRY POTTEROVI

„Je to můj miláček, ten Šum.“

Glum

„Špatně spíte? Tak před spaním nečtete Šum, u toho neusnete!“

přední americký spánkolog

„Čtu ho rád, dal jsem ho i do hymny.“

Josef Kajetán Tyl

„Je šumnější než má města.“

David Vávra

„O těch schodech do nebe jsme se dočetli v anglické mutaci Šumu.“

Led Zeppelin

„Stejně je mi divný, že se nikdy neprovalilo, že mě učil malovat Šum.“

Pablo Picasso

„O gravitaci jsem se poprvé dočetl právě v Šumu.“

Isaac Newton

„Složím na něj opus.“

Robert Schumann

„Šum? Je magičtější než Harry Potter!“

Joanne Rowlingová

LOUTSCHKARI IM ERZGEBIRGE

Možná se to nezdá, ale už je tomu skoro rok, co se Loučkaři vydali do hor. A byly to hory Krušné. A taky že jo, nebyly ale krušné pro nás, ale pro záhadného p. Hermanna, kterému, kdo jiný než Černí jezdcí, ukradli jeho magické ski. A nebyli bychom to my, kdybychom se nerozhodli mu pomoci. Sliční loučkařští hoši vyrobili berlu Mrazilku, s jejíž pomocí námi přivolaný Schneemann

zneškodnil Černé Jezdce. Zavolali jsme ho povedenou říkankou: „Schneemann, Schneemann, du bist ales, tak už honem, chlape, vylez!“

Šťastný Hermann svých ski nabyl. Ale konkrétně Balíček a Jára o ně bohužel přišli. V tom už ale Černí jezdcí prsty neměli. Možná Jan Tleskač?

POZOR NA PAREZY, VAROVAL PAN LESÁK BURDA

KADOV – Doslova mezi dvěma živly se ocitli Loukaři na letošní „chvojné brigádě“. Na jedné straně planoucí hromady pálených větví, neproniknutelný dým a skutečná žížeň, jakou zakusí jen Loukař na chvoji. Na straně druhé voda, žáby, skládka a odhodlání Loukaře vyčistit jednomu chráněnému živočišnému druhu jeho pelíšek. A do toho ještě ty parezy!

JACKOBS

„Tentokrát to sfouknem raz dva!“ – zahájil letošní výjimečně čtyřdenní podzimní brigádu Jěňa a všichni vyrazili s chutí na smluvené místo s hajným panem Burdou. Místo smluvil Jěňa správně, jenom ty dny se nějak pomotaly: „Žáby ve středu, Jěňo, a Chvoji ve čtvrtek...“

Nakonec to ale vůbec nevadilo a Loukaři se s chutí sobě vlastní mohli rozběhnout na lesní paseky, uklidit ten svinčík. Jaké bylo však jejich překvapení, když je pan Burda zastavil: „Pozor na parezy!“ „Parezy – co to může být?“ divili se Loukaři a vytáhli z kapes kapesní slovníky. Leč ty zlověstě mlčely. „Co teď?“

Zavoláme tedy na Ústav pro jazyk český,“ rozhodli se Loukaři. Ale ani tam nevěděli, co mohou parezy znamenat. „Hlavně pozor na parezy,“ ozval se znovu pan Burda

a dodal: „Jestli mi ty hromady budete pálit na parezu, chytne mi od nich celý les!“. „Ahá,“ chytli se za hlavy Loukaři, „on myslí pařezy!“ „No to je potom úkol nadMíru jednoduchý“ řekl Míra a rozhlédl se okolo sebe. V tu chvíli by jeho zděšení mohl použít Mel Gipson ve svém novém filmu Umučení lesního dělníka III., neboť parezy byly úplně všude. Ale to bychom nebyli Loukaři, abychom společnými silami ty hromady chvoji nespálili přesně mezi parezy.

Druhý den jsme směle mohli pomoci i ohroženému žabímu druhu blatnice skvrnitá (*Pelobates fuscus*), lidově řečenému česnačka, s úklidem tůní, ve kterých žije. Bezohlední lidé tam navozili celou černou skládku

a hrozilo, že zde budou blatnice vyhubeny. Naštěstí ruce Loukařů důkladně vysmýčily všechny tůňky, prosvětlyly břehy a Balda i jednu žábu políbil, ale jak se ukázalo, jeho princezna to nebyla. Mezitím hlídky azbestových kamarádů celou dobu držely žhnuoucí hromady popela v hasičském šachu.

A už nám zbývá jen sobota a neděle plná her a zábavy. Zhostili jsme se ovšem také náročného poslání – zachránit Hloupého Honzu a najít jeho tvarohové bučky, což se nám zdařilo. Ještě stihnout Petiškovu snídani k obědu a zase tradá zpátky do Prahy.

Šum: To bych vážně rád věděl, co by Loukař nedokázal?

VETERÁN SLAVIL PADESÁTKU

DOBEŠKA – Stál na jevišti, téměř plakal a narezlými vousy porostlá brada se mu dojetím třásla. Měl na to právo, slavil totiž padesáté narozeniny! Náš velký kamarád Jěňa Štursa, táborový doyen.

KAMARÁDI LOUKAŘI

Dobeška viděla velkou slávu. Přišli i takoví kamarádi, kteří když jiní kamarádi ještě nebyli na světě, tak už ti první kamarádi nejezdili na tábory, protože se cítili staří.

Bylo nás opravdu hodně, někteří dokonce starší než oslavenec. Jěňa se posadil na židli, pěkně před pódium, a zhlédl povedené

představení – Udělování loukařských cen Tyty!

...a takový byl rok 1956, kdy se Jěňa narodil:

- Otto Wichterle vynalezl kontaktní čočky
- byl vyroben první mobilní telefon Ericsson
- v Opavě byl ukončen provoz tramvají
- znovu se začaly vyrábět automobily značky Wartburg
- v Maďarsku potlačili lidové povstání
- Chruščov odhalil Stalinův kult osobnosti
- v hluboce socialistickém Československu se narodilo 164 243 dětí, mezi nimi Jěňa

Smál se a tleskal, ale taky se trochu bál, co ho čeká. „Ne abyste dělali nějakou supernadbejkárnu,“ říkal doslova. A protože vypadal opravdu vyjukaně, obklopil se samými ženskými, které mu dodávaly odvahu.

Nakonec to ani moc nebolelo a došlo na dárky. Oslavenec a další dva kamarádi, Olda a Petich, dostali od ostatních tlustou knihu *Historie loukařských táborů 1981–2005*, na níž se podíleli opravdu všichni dospěláci Loukaři a spousta dětí.

A pak se slavilo, čemuž za barem pomáhali Olda s Kakem. Slavili všichni, nejvíc však Karlos.

Šum: Hemingway má nového hrdinu!

1. prostřední hrot trojzubce 2. ocas třetího čerta 3. plamen u kopyta prvního čerta 4. pytel zadního čerta 5. hřebík nad napsím Peklo 6. záplata na pytlí prvního čerta 7. plamen v levém horním konci jeskyně

LOUKAŘI A ZVÍŘATA SPOLEČNĚ NA STŘELÁKU

STŘELECKÝ OSTROV – Dohromady nás bylo asi sto dvanáct. Sto zvířat a dvanáct Loukařů, kteří se na ně přišli podívat. Bylo to pěkné.

DÁMA S ČÁPEM

Mezi dvěma rameny Vltavy jsme se sešli dřív, to abychom si stihli ještě popovídat. Hlavně o táboře, protože koncert se konal nedlouho

po něm. Taky jsme aspoň stihli vystát ty předlouhé fronty, co se táhly ke stánkům s občerstvením.

Pak začala kapela drnkát, troubit, bouchat, chřestit a zpívat, takže jsme se přesunuli před pódium a najednou byl konec.

Tak jsme souhlasili, že se se Zvířatama vyfotíme, a potom šlo se v zástupu hodnotit kulturní zážitek.

Šum: Počítá se čáp mezi sto zvířat?

BRÜCKNER HODNOTÍ PĚTILETKU U NÁRODÁKU

LANŽOV – Karel Brückner uzavřel pátou sezonu u českého národního týmu. Jak své působení

hodnotí? Reprezenční trenér říká, že ho historie nezajímá. „To je věc pro historiky, já žiju přítomností a budoucností,“ uvedl.

PAVEL NEDVĚD

Přesto – jaké prožil nejlepší a nejhorší chvíle? „Nejhorší chvílí bylo letošní mistrovství světa, to bylo silné. A nejlepší? To jsem takhle před pár měsíci šel s manželkou na procházku v Lanžově u Dvora Králové. Na louce u kempu

hrálo několik mladých borců překrásný fotbal. Srdce mi zaplesalo nad jejich kličkami a přihrávkami! Jejich mladý kapitán Mahoni má před sebou budoucnost. To jméno si pamatujte! Manželka se zase tuze obdivovala jejich mimofotbalovým aktivitám, např. návštěvě zoologické zahrady, vaření buřtůguláše, gordickému i negordickému uzlu a hře „Ahoj Fero, gdě si bol?“

Šum: Šedovlasý stratég se zkrátka nemýlí!

TÁBOROVÝ ŠUM. Vydávají Loukaři vlastním nákladem několika málo výtisků jednou ročně, vždy u příležitosti Mikulášské besídky. Informace o předplatném zásadně nepodáváme. Šéfredaktor: Loukař-Šumař. Adresa redakce: Šumná 9, 388 01 Blatná. Adresy mezinárodních poboček tajíme. Nevýžádané ani vyžádané rukopisy nevracíme! Telefon: 724 014 830, 607 261 773. E-mail: taborovy.sum@seznam.cz (pozn.: asi nefunguje).